

LUKIJALLE

Koko elämän kirjo on läsnä – usein hyvin paljaana ja haavoittuvana. Auttamisen, hoitamisen ja huolenpidon haastavissa tehtävissä tärkeimmäksi nousee usein asenne, joka muovaa katsettamme, ajatuksiamme, voimavarojamme ja kohtaamistamme toisen ihmisen kanssa.

Ammattitaidon ylläpitämiseksi ja oman inhimillisen herkkyyden säilyttämiseksi on tärkeää, että pohdimme aika ajoin vaikeitakin hoitoon, huolenpitoon ja auttamiseen liittyviä hyvän elämän kysymyksiä. On tärkeää pohtia myös niitä kysymyksiä, joihin emme löydä vastauksia.

Olen jakanut kirjan viiteen osaan. Kirjan aloittaa joukko *Hyvinvoinnin suuria kysymyksiä*, jotka johdattavat lukijaa pohtimaan hoidon ja huolenpidon järjestämisen etiikkaa. Seuraavassa osassa on *Elämän filosofisia pohdintoja*, joissa vaikeita teemoja, kuten kuolemaa ja syrjäytymistä, lähestytään etsimällä ymmärrystä siihen, että elämä on monitekijäistä ja jokaisen ihmisen tarina koskettaa meitä kaikkia. Kolmannessa osassa on avattu muutamia *Asiakkaan ja työntekijän vuorovaikutuksen kiperiä kysymyksiä*. Siinä etsitään hyviä kohtaamisia ja toinen toisensa kunnioittamista. Neljäs osa sisältää *Pohdintoja työn tekemisestä yksin ja yhdessä*. Nämä mietteet haastavat etsimään omaa ja työyhteisön hyvinvointia työssä jaksamisen turvaamiseksi. Kyseisiä kirjoituksia on aikaisemmin julkaistu Sosiaaliturva-lehden Oma ura -sivuilla. Kirjan viimeisessä osassa on *Työntekijän elämän vaikeita kysymyksiä*. Niiden avulla rohkaistaan lukijaa kohtaamaan oman elämänsä kipukohtia.

Paikoitellen minulla on ollut tarve kirjoittaa varsin ponnekkaisesti. Kuvaan näkemyksiäni, jotka ovat muotoutuneet sekä teoreettisten että käytännöllisten pohdintojen myötä. Elämä ja tehtäväkentät ovat

niitä hionee. Tarkoitukseni ei kuitenkaan edelleenkään ole sanoa viimeistä sanaa vaan pikemminkin ensimmäinen. Haluan houkutelaa luovaan prosessiin keskustelemalla, pohtimalla ja uudelleen muotoilemalla. Tahdon innostaa prosessiin, jossa lähtökuopissa ei tarvitse tietää lopputulosta vaan avarakatseisuus, totuudellisuus ja ihmisen arvostaminen antavat mahdollisuuden rakentaa hyvää elämää.

Elämässä syntyy paljon kiitollisuutta. Tänään tunnen erityistä kiitollisuutta kaikista niistä kodin ulkopuolisista aikuisista, jotka lapsuudessani vahvistivat kasvuani. Erityisesti muistan kouluterveydenhoitajan, jonka luokse sai mennä ja siellä vähän viipyäkin, kun kaipasi turvallista aikuista. Kiitos Sinulle! Kiitän opettajia, jotka katsoivat arvostavasti ja näkivät yrityksen arvon ja elämisen ajoittaisen kiperyyden. Kiitän bussinkuljettajia, kaupan työntekijöitä ja naapurin tätejä, jotka puhuivat ja katsoivat ystävällisesti. Kiitän kaikkia, jotka näkivät vähäisen lapsen. Se oli hyvin merkityksellistä.

Pirkanmaalla 25.11.2009

Kati-Pupita Mattila